

И когато кобрата, съскайки яростно, се повдигне на опашката си и подаде главата си почти до края на отвора, операторътъ лесно я хваща съ два пръста за шийнитъ прешлени и я изважда навънъ. Разбира се, понѣкога става и ухапване, ала то не дава лоши послѣствия, защото операторътъ по-рано е инжектиранъ. За гадюката се употребява особна примка, въ която се стиска главата ѝ.

Следъ като извлѣкатъ яростно извиващата се змия, въ устата ѝ турятъ дебела порцеланова чаша. Змията настървено хапе тази чашка и излива въ нея съдържимото на своята отровна жлеза. Количеството на изливаната отрова се увеличава чрезъ лекъ масажъ (разтриване) на глътката и челюстьта къмъ посока на жлезата.

Отъ една такава операция се събира около една чайна лъжичка отрова, която е достатъчна да умрѣтви 12 души. Тази отрова служи за приготвяне на серумъ. Отначало се правиць особенъ серумъ отъ отровата на кобра или отъ гадюка. Въ последно време двата вида отрови се смѣсватъ, и отъ тѣхъ се приготвя особна вакцина, която действува съ еднакъвъ резултатъ, както противъ кобрата, тѣй и противъ гадюката. Съ тази вакцина широко се снабдява цѣлото население въ Сиамя, дори до най-глухитъ селца. Благодарение на тая вакцина смъртъта отъ змийско ухапване се явява днесъ такава рѣдкостъ, каквото по-рано се е явявало оздравяването отъ ухапване.

